এস্. ରାଜନ

ବନାମ

କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜୁଲାଇ 29,1992

[ପି. ବି. ସାୱନ୍ତ ଏବଂ ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡି ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ 1940 - ଅନୁଚ୍ଛେଦ137 ଏବଂ 113 ସହିତ ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ, 196ରେ ଧାରା 20 (1) - ସୀମାବନ୍ଧନ ଅବଧି - ନିବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅର୍ଜିତ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ 1940 - ଧାରା 20 (1) - ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତି କରିବାରେ - ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରିବା ଏବଂ ନାମିତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଅଦାଲତଙ୍କର କ୍ଷମତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ - ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ନାମ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ଏହାର ବୈଧତା।

19.2.1966 ରେ ଆବେଦନକାରୀ-ଠିକାଦାର ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରାଜିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଦଶ ମାସର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିନଥିଲେ, ଯାହା ପରେ 19.12.1968 ରେ ରାଜିନାମା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ପୁଣିଥରେ ନିଲାମ ଡାକରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା ।

ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଫଳତା କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିର ଭରଣା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜ୍ୟ ରାଜସ୍ୱ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଧିନିୟମ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ 30.5.1974 ରେ ଏକ ଦାବି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ସୂଚନାକୁ ଆପତ୍ତି କଲେ, ଯାହା 25.11.1978 ତାରିଖରେ ଖାରଜ ହୋଇଗଲା ।

1983 ମସିହାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କଲେ, ଯାହାକୁ 1984 ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ଏବଂ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦର ଫଏସଲା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତି ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ "ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ନିମିତ୍ତ ନାମ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବାକୁ" ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ଆବେଦନକୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନକୁ ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ , 1963 ର ଅନୁଚ୍ଛେଦେ137 ଏବଂ ଧାରା 113 ଦ୍ୱାରା ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଗଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏଭଳି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେହି ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନ କରିବା ନିମିତ୍ତ କୌଣସି ଅବଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ କିମ୍ବା ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ; ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ 1983 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଉ ଯାହାକୁ 1984 ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା; ଯେ 1985 ମସିହାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ନିବେଦନ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ତମାଦି ହୋଇଛି ବୋଲି

କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଅନୁଚ୍ଛେଦ **137** କିମ୍ବା **113** ଲାଗୁ ହେବ ବୋଲି ଧରିନିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଯଦି ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ଲାଗୁ କରାଯାଇଥାନ୍ତା , ତେବେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ପରିଣାମ ଆଣିଥାନ୍ତା ଏବଂ ଅନେକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବିବାଦ ମିଆଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଥାନ୍ତା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ : **1.01.**ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ,**1963** ର ଧାରା **137** ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ସେହି ତାରିଖ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ " ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଅଧିକାର" ଅର୍ଜିତ ହୁଏ ।

1.02.ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20** ର ଉପ-ଧାରା **(1)** ଅନୁଯାୟୀ, ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ରାଜିନାମା ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଧାରା **20** ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିବେଦନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଅଟେ ।

1.03 ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ, **1963** ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **137** ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20** ର ଉପଧାରା **(1)** କୁ ଲାଗୁ କରି , ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ନିବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ସେତେବେଳେ ଅର୍ଜିତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହା ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ।

1.04.1974 ମସିହାରେ ଦାବି ସୂଚନା ଜାରି ହେବା ପରେ ଏହି ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । କେବଳ **1983** ମସିହାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ରାଜିନାମାରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1.05.ଯେଉଁ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ **30.5.1974** ରେ ରାଜସ୍ୱ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦାବି ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ତାରିଖରେ ଧାରା **20 (1)** ସହିତ

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137 ଲାଗୁ କରି ନିବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ 1984 ମସିହାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ନିବେଦନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତମାଦି ହୋଇଗଲା ।

ଇନ୍ଦର ସିଂହ ରେଖୀ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀ **ବିକାଶ ପ୍ରାଧିକରଣ, A.I.R. 1988 S.C.** 1007 ଏବଂ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ **ବନାମ ଆମସୋମ, [1977] 1 S.C.R. 996, ମାମଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରାଗଲା ।**

ଅଥାନୀ, ନଗର ପରିଷଦ, ବନାମ ଶ୍ରମ ଅଦାଳତ ର **ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ,[1970] 1 S.C.R. 51 [1977]** ମାମଲାକୁ **[1977] 1 S.C.R. 996** ମାମଲାରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଗଲା ।

2.01.କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁଠାରେ ରାଜିନାମା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଉପରେ ସହମତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ କ 'ଣ ଅଦାଲତଙ୍କର ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ?

2.02.ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ରାଜିନାମା ନିଜେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ନାମିତ କରେ । ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଭଳି ଯଦି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ବିବାଦଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ତେବେ ବିବାଦଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରରଣ କରାଯିବ । ରାଜିନାମାର ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । କେବଳ ଯଦି ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି କିମ୍ବା ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଦାଲତଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ।

2.03.ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ ନାମ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ କିମ୍ବା ପରିସ୍ଥିତି ନଥିଲା । ସେ ବିବାଦକୁ କେବଳ ରାଜିନାମାରେ ନାମିତ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ବାଧ ଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2683/1992 ।

ବିବିଧ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1/1987 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତାରିଖ 2.9.1991ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ମାଲିନୀ ପୋଡୁଭାଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟାର ଏବଂ ଏମ୍. ଏ. ଫିରୋଜ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବି. ପି ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଧିବକ୍ତାମାନଙ୍କ ତର୍କକୁ ଆମେ ଶୁଣିଲୁ ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ଥିରୁଅନନ୍ତପୁରମର ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ, ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ନିବେଦନ ଉପରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ "ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ ନାମ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବାକୁ" ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଲେ ଯେ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନକୁ ତମାଦି କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ 19.2.1966 ତାରିଖରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଦଶ ମାସର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିନଥିଲେ, ଯାହା ପରେ 19.12.1968 ରେ ରାଜିନାମା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ପୁଣି ଠାରେ ନିଲାମ ଡାକରା କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଫଳତା ହେତୁ ରାଜ୍ୟକୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ କେରଳ ରାଜ୍ୟ, ରାଜସ୍ୱ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଧିନିୟମ ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ 30.5.1974 ତାରିଖରେ ଏକ ଦାବି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଉକ୍ତ ସୂଚନାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ 25.11.1978 ରେ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା ।

1983 ମସିହାରେ, ସେ କେରଳ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହା ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦକୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଉ । 1984 ମସିହାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏବଂ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପୁଜିଥିବା ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ରାଜ୍ୟ ସୀମା ବନ୍ଧନ ଏବଂ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସମେତ ଅନେକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆବେଦନର ବଜାୟ ରଖିବା ଉପରେ ମଧ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଜିନାମାର ଖଣ୍ଡ (3) ଅନୁଯାୟୀ ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମର ଦକ୍ଷିଣ ବିଭାଗ I ର ଅଧିକ୍ଷକ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଗୃହ ଏବଂ ରାସ୍ତା) ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ନାମିତ କରଯାଇଥିଲା । ମାମଲାର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏଠାରେ ଏକ ମାମଲା ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । (କେରଳ ରାଜ୍ୟରେ, ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିବେଦନ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଛି)। ଯେହେତୁ ରାଜିନାମାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ଏକ ଖଣ୍ଡ ରହିଛି, ତେବେ ଏଠାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପୁଜିଥିବା ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ରାୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ କୁହାଯାଇଛି :

> " ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅଭିଯୋଗର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ତାରିଖ ଠାରୁ 10 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ ନାମ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯେପରି ଏଠାରେ ଉପରେ କୁହାଯାଇଛି, କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137 (ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 113 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ) ଦ୍ୱାରା ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା, କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏକ ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ

ଯାହାକୁ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ଧାରା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି 30.5.1974 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସରକାରଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିର ପରିଶୋଧ ଦାବି କରୁଥିବା ସୂଚନା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ 1985 ମସିହାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ତମାଦି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନରେ ଉକ୍ତ ମତବାଦର ଯଥାର୍ଥତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସମୟସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ କିମ୍ବା ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ । ସେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ କେବଳ 1983 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠା ଯାଉ, ଯାହାକୁ 1984 ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137 କିମ୍ବା 113 ଲାଗୁ ହୋଇଛି ବୋଲି ଧରି ନିଆଯାଏ, ତଥାପି ମଧ୍ୟ 1985 ରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ନିବେଦନ, ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ତମାଦି ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ଲାଗୁ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ପରିଣାମ ଆଣିଦେବ ଏବଂ ଅନେକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବିବାଦ ମିଆଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଉପରେ ସୀମା ବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗତା ସୁନିଶ୍ଚିତ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଆଉ ଅନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ନଥିବା ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ।ଇନ୍ଦର ସିଂହ ରେଖୀ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀ ବିକାଶ ପ୍ରାଧିକରଣ, A.I.R. 1988 S.C. 1007 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଛି ଯେ ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିବେଦନ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେଲା । କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ ବନାମ ଆମସୋମ୍, [1977] 1 S.C.R. 996 ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସରଣ କରାଗଲା, ଯାହା ଅଥାନୀ , ନଗର ପରିଷଦ , ବନାମ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ର ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ,[1970] 1 S.C.R. 51 [1977] ମାମଲାରେ ଏହି

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲା ।ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ 1908 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ ସେହି ଅଧିନିୟମର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 181 ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିବେଦନକୁ ପରିଚାଳନା କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ ମାମଲାରେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ ଉକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଛି । ସୀମାବନ୍ଧନ ଅଧିନିୟମ 1963 ର ଧାରା 2 (a) ଏବଂ 2 (b) ରେ ଥିବା 'ନିବେଦନକାରୀ' ଏବଂ 'ନିବେଦନ' ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ,ଏହା ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନ ଅଧୀନରେ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ ହୁଏ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରେ । ଏହି ନୀତିକୁ ଇନ୍ଦର ସିଂହ ମାମଲାରେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଧରିନିଆଗଲା ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137, ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନକୁ ପରିଚାଳନା କରେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଆମେ ଶ୍ରୀ ପୋଟୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ସହ ସହମତ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅବଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137 ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି, '' ନିବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅର୍ଜିତ'' ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର କେବେ ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 20 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲାଃ

"20. ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିବେଦନ ।

(1) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜିନାମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ରାଜିନାମା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ, ସେମାନେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାଜିନାମା ଜଡିତ, ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏପରି ଆବେଦନ କରିପାରିବେ, ଯେ ରାଜିନାମାକୁ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ।

(2) ନିବେଦନଟି ଲିଖିତ ଭାବେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବାଦୀ ଭାବେ ଆଗ୍ରହୀ କିମ୍ବା ଆଗ୍ରହୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ପକ୍ଷ

ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବେ, ଯଦି ମକଦ୍ଦମା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା, ଯଦି ଅନ୍ୟଥା, ବାଦୀ ଭାବେ ନିବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତେବେ ତାହାକୁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଭାବେ ଗଣନା କରାଯିବ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରାଯିବ ।

(3) ଏପରି ନିବେଦନ କରାଯିବା ପରେ, ନିବେଦନକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ରାଜିନାମାର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏହାର ସୂଚନା ଦେବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡିବ ଯେ କାହିଁକି ରାଜିନାମା ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

(4) ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇନାହିଁ, ଅଦାଲତ ରାଜିନାମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ, ରାଜିନାମାରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଏକ ଆଦେଶ କରିବେ କିମ୍ବା, ଯେଉଁଠାରେ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସହିତ ସହମତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଏକ ଆଦେଶ କରିବେ ।

(5) ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ ।

ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଭଳି ରାଜିନାମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମୋକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜିନାମା ଲାଗୁ ହେବା ନେଇ ମତଭେଦ ଉପୁଜିଛି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କିମ୍ବା ଉଭୟ ଏହିପରି ନିବେଦନ କରିପାରିବେ ଯେ ରାଜିନାମାକୁ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଉ । ଉପଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ରାଜିନାମା ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ, ଅଧ୍ୟାୟ-II ଅନୁଯାୟୀ, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିବେଦନ ଅଧ୍ୟାୟ-II ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ଏକ ବିକଳ୍ପ ।

ଉପଧାରା (2) ହେଉଛି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ । ସେହିପରି ଉପଧାରା (3) ମଧ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ।ଉପଧାରା (4) ରେ ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ରାଜିନାମା ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, "ଅଦାଲତ ରାଜିନାମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ, ରାଜିନାମାରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଏକ ଆଦେଶ କରିବେ କିମ୍ବା, ଯେଉଁଠାରେ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସହିତ ସହମତ *ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଏକ ଆଦେଶ କରିବେ।*

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137 ଏବଂ ଧାରା (20) ର ଉପଧାରା (1) କୁ ଲାଗୁ କରି , ଏହା କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ମତଭେଦ କିମ୍ବା ମତଭେଦମାନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ, ସେତେବେଳେ ନିବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅର୍ଜିତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହା ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯିବ ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 30.5.1974 ରେ ରାଜସ୍ୱ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦାବି ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ତାରିଖରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯଦି ଏହାର ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀ ପୋଟୀ, ତଥାପି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏପରି ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଉପୁଜିଥିବା ଧରିନିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ , କିନ୍ତୁ ସରକାର ଏପରି କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ସହ ସହମତ ହେବା ଆମ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ।1966 ମସିହାରେ ଏହି ରାଜିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ 19.12.1968 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ କରିଦିଆଗଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ପୁଣିଥରେ ନିଲାମ ଡାକରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା । ଏହାପରେ ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଫଳତା କାରଣରୁ ରାଜ୍ୟ ଏହାର କ୍ଷତି ଆକଳନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 30.5.1974 ତାରିଖର ଦାବି ସୂଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଡାକରା ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ଏହି ଦାବି ସୂଚନାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ

25.11.1978 ରେ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା । ଏହିପରି, 1974 ରେ ଦାବି ସୂଚନା ଜାରି ହେବାରୁ ବିବାଦ ଉପୁଜିଲା । କେବଳ 1983 ମସିହାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଉ ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ କିମ୍ବା ରାଜିନାମାର କୌଣସି ନକଲ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କହିପାରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡଟି ଏଭଳି ବିବେଚନା କରେ ଯେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଏକ ଆଦେଶ ଏହାର କେବଳ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେଥି ନିମିତ୍ତ ନିବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡର ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଲି ଧରିନିଆଯାଏ, ତଥାପି ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୁହାଯିବ ଯେ 1983 ରେ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧଟି ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାହାକୁ ନିବେଦନ ଅଧିକାର ଅର୍ଜିତ ତାରିଖ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।ଦାବି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ ପରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉକ୍ତ ଦାବି ସୂଚନାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ହେଉଛି ବିବାଦର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ସହ ସହମତ ଯେ 30.5.1974 ହେଉଛି ସେହି ତାରିଖ ଯେଉଁଥିରେ ଧାରା 20 (1) ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 137 ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅର୍ଜିତ ହୋଇଛି , ତେଣୁ 1985 ମସିହାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତମାଦି କରିଦିଆଗଲା ।

ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବା ଉଚିତ ବୋଲି ଭାବୁଛୁ ଯେ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତି ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ ନାମତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ ଯାହାକି ତାଙ୍କୁ ଏପରି ନାମ ତାଲିକା ଗୁଡ଼ିକରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରିବାରେ, ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସକ୍ଷମ କରିଥାନ୍ତା । ରାଜିନାମାର ଖଣ୍ଡ (3) (ଯାହା ଏହି ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରେ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଶପଥ ପତ୍ର ରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ସଠିକତାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ନାହିଁ) ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ ଯେ "ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ ପ୍ରିଲିମିନାରୀ ସ୍ପେସିଫିକେସନ୍ ର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପୂରଣ ପାଇଁ ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ୍ ର ଅଧୀକ୍ଷକ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଗୃହ ଏବଂ ରାସ୍ତା ବିଭାଗ , ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହେବେ : .ତେଣୁ, ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ରାଜିନାମା ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ ଏବଂ ନାମିତ ମଧ୍ୟ କରେ । ଏହା ହେଉଛନ୍ତି ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମର ଅଧୀକ୍ଷକ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଗୃହ

ଏବଂ ରାସ୍ତା ବିଭାଗ । ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଭଳି ଯଦି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ବିବାଦଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ତେବେ ବିବାଦଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରରଣ କରାଯିବ । ରାଜିନାମାର ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । କେବଳ ଯଦି ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି କିମ୍ବା ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଦାଲତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଆନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଉପଧାରା (4) ର ସ୍ୱଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବ । ଏପରି ସହମତ ନିଯୁକ୍ତି ରାଜିନାମାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ପୃଥକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରେ । ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ, କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁଠାରେ ରାଜିନାମା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଉପରେ ସହମତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ କ 'ଣ ଅଦାଲତଙ୍କର ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ତଦନୁସାରେ, ଏହା କହିବା ଉଚିତ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନାମ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଡାକରା ଦେବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନଥିଲା । ସେ ବିବାଦକୁ କେବଳ ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ନାମିତ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତେବେ ଏହି ଦିଗଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷାଗତ ବିଷୟ ମାତ୍ର, ତେଣୁ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଧାରା 20 ଅଧୀନସ୍ଥ ନିବେଦନକୁ ତମାଦି ହୋଇଯାଇଛି ବୋଲି ଆମ ଦ୍ୱାରା ଧରି ନିଆଗଲା । ତଥାପି ଆମ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଅନେକ ଉଦାହରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଆମେ ଭାବିଲୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅଦାଲତ ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୁଏ ।

ଭି. ପି. ଆର୍. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।